

Olcay İsbilir

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

9.12.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Olcay İsbilir (1951 -)

İzmit'in Karamürsel ilçesinde dünyaya gelmişim.Sanat ve edebiyata karşı içimde büyük bir sevgi duygusu var.Yazmak..yazmak isterdim hep.Amatör gazetecilik yıllarımda köşe yazarlığı yaptım hem nalına hem mihına yazılar yazdım. Sabahın köründe uyku gözlerimden akarken yataktan kalkıp bir şiir karaladığım o andan sonra ilham kaynağı aramadan kendiliğinden oluşan bir yazım içine girdim.Duygusallığımın da veridiği düşüncelerle; hislerimi kağıda döker oldum..İşte böyle...

Eserleri:

50 den fazla var sırayla burada yayımlayacağım
Her ne kadar bazı görüşlerde benzetmeler olsada bana ait olmayan bir şiiri bana aitmiş gibi yayımlama huyum yoktur.
Eğer bana ait değilse ait olduğu kişinin ismini mutlaka yazarım.ilgili kişi/kişiler kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri şiir hakkında lütfen ellerindeki belgelerle başvuruda bulunsunlar.Gereken yapılacaktır.

Aşk

Ask, zamanin her saniyesinde seni düşünmekmiş.
Ask, uykusuz gecelere mahkum olmakmiş.
Ask, hayat damarlarının sadece sana bağlanması imiş.
Ask, güne seninle başlayıp seninle bitirmemiş.
Ask, sen uyurken, uzaklarda sana siir yazmış.
Ask, Ask ugruna söylenen her sarkıda seni aramış.
Ask, içerken Alkolik değil, Askolik olmuş.
Ask, sadece seni görmek için dağlar, ovalar asmış.
Ask, insanın içinde sönme bilmeyen bir yangınmış.
Ask, seni senden mücadele almadan hayal etmiş.
Ask, senin etrafındaki eşyaları bile kıskanmış.
Ask, senin için fırsat yaratmış.
Ask, yalnızlığa terk edilmiş.
Ask, ayrılığın acısını hissetmiş.
Ask, umutla seni beklemiş.
Ask, sana doyamamış.
Ask, bazen de Hayata, kadere isyanmış.
Ask, sarı gelinle sana köprü kurmuş.
Ask, kalbin en değerli yerini sana parsellemiş.
Ask, kalbin derinliklerinden konuşmuş.
Ask, düşünceleri pesine düşürmüş.
Ask, hislerin kâğıda dökülmesi imiş.
Ask, sana özlem duymuş.
Ask, adını bagıra bagıra söyleyememiş.
Ask, yanında soguktan değil heyecandan titremiş.
Ask, sabahın köründe bunları sana yazmış.
Ask, seninle beslenmek, susuzluğunu gidermiş.
Ask, kısacası sana tutulmak, bağlanmış.
AMA AŞK BİR APTALLIKMIŞ.
İşte bunları ben sende öğrendim. MENEKŞEM.

Olca İsbilir

Aşkta Yarın Yoktur...Sevgili.

Aşk bu dünyanın ölçüleriyle açıklanamaz sevgili.
O ilkel bir acıdır, yaban bir ağrıdır.
Gelir ve içimizdeki o çok eski bir şeye dokunur.
Sonra bir perde açılır ve yolculuk başlar.
Bu yolculukta artık para, tarifeler, beklentiler, randevular, taksitler, iş,
anneler ve korkular yoktur.
Aşkın kendi gerçekliği vardır sevgili.
İnsan bir başka ışığa teslim olur...

Aşkta yarın yoktur sevgili. Zaman ileri doğru değil,
içeri, yüreklere, derinlere doğru işlemeye başlar, bilgeleşir.
Hiç bilmediği sezgileriyle buluşur. Yükü çok ağırdır, kendiyile buluşmuştur.
Hem dışındadır dünyanın, hem de ortasında.
Hindistanda Ganj Nehrinin kıyısında yakılan yoksul adamın
hissettikleri de onunladır, yitirdikleri de...
Newyorkta, bir sokakta, o kartondan kulübesinde yaşayan kadının
çıplak yalnızlığı da. Her şey onunladır, ona emanettir
sanki, ama o, çıldırtıcı bir yalnızlık içindedir yine de...
Aşkın kültürlü olmakla, bilgili olmakla da ilgisi yoktur sevgili,
kanımıza karışan ilkel acı, o yaban ağrıyla hiçbir kitabın yazmadığı
hakikatlere daha yakındır, inan...
Kim demişti hatırlamıyorum, aşk varlığın değil, yokluğun acısıdır diye.
Belki de bu yüzden ilk gençliğimde, o yoğun aşık olduğum yıllarda,
gözüme uyku girmez, dudagımda bir ısıklıkla bütün gece şehri,
o karanlık, o hüzünlü sokakları dolaşır, insanları uykularından uyandırmak isterdim.
Uyanıp, içimde derin bir sızıyla uyanan o derin sancının acısına ortak olsunlar diye...

Aşk çok eski bir şeydir sevgili.
Onun içinden o çileli çocukluğumuz geçer.
Sevdiğimiz insanların çocuklukları da...
Oradan üvey anneler, eksik babalar, parasız yatılılar geçer.
Ve sonra aşk bütün bunları alır, daha da eskilere gider,
hep o ilkel acıya, o yaban ağrıya...
İnsan bazen nedensiz yere umutsuzluğa kapılır.
Kimselere veremez sevgisini, kimselere kendini anlatamaz, evlere kapanır...
Bazen denizler, kıyıları çeker insanı.
İnsan bu kapılmayı anlayamaz, oysa çok eski bir yerde
yaşanmasından korkulup vazgeçilmez aşkların sızısıdır bu.
Bu sızı, bu yenilgi mevsimlerle yıllarla devredilir başka insanlara...
Bir insanın yaptığı bir hatanın tüm insanlara yayılması gibi...
İşte şimdi biz de sevgili, ya olmadık zamanlarda
umutsuzluğa kapılıp, soluğu evlerde alacağız, ya da denizler,
kıyıları çekecek bizi. Nasıl biz başkalarının
korkaklığını taşıyorsak, başkaları da bizim korkaklığımızı taşıyacak, yenilgimizi,
umutsuzluğumuzu...

Birazdan sabah olacak...
Para, tarifeler, beklentiler, randevular, taksitler, iş,
anneler ve korkular başlayacak...
Bunlar varsa ve bizim için geçerliyse aşk yoktur ve
hiç olmamıştır sevgili. Birbirimizi kandırmayalım...
Hadi güne hazırlan. Yaşadıklarımızı unutmaya çalış.

Aşk bize güvenip verdiği büyüsünü, sırlarını,
cesaretini, bilgeliğini ve o ilkel, o yaban ağrısını geri
alacak. Bunlar olurken içimiz bir an çok üşüyecek, sonra geçecek...
Hadi, oyalanma birazdan yarın olacak...
Aşkta yarın yoktur sevgili...

Olçay İsbilir

Bal Gözlüm..

Zaman hancı bulut yolcu
Şimdi gitti en son yolcu
Bitmedi mi hasret borcu
Neredesin bal gözlüm

Gece çöker günler solar
Gözlerime yaşlar dolar
Hatıralar ben de ağlar
Neredesin bal gözlüm

Karakollar mı kuruldu
Kelepçeler mi vuruldu
Bak bugünde akşam oldu
Neredesin bal gözlüm..

Gözlerim yollarda seni arar
Bu hasretlik yüreğimi dağlar
Yetti bu ayrılık,gel artık
Neredesin bal gözlüm.

Olcay İsbilir

Bekleyiř...!

BEKLEYİŐ bir özleyiş gönüldeki yarı,
BEKLEYİŐ bir süsleyiř binbir hisle EMEL'i
NEDEN o çok sevene
UNUT bekleme derler?
OYSA seven ümitsiz de olsa
BEKLEMELİ.

Olçay İsbilir

Bensiz Yaşamaya Alışacaksın.!

Yavaş yavaş
Kayıp gidecek yıllar
Avuçlarından,
Tutamayacaksın.
Zaman..
İçecek koca ömrü bir yudumda,
Benden uzaklarda,
Yalnızlığı alıp koynuna
Uyuyacaksın.

Nasıl bir duygudur aşk?
Coşmak aynı yatakta / bir ırmak gibi?
Şarmaş dolaş / sabahlamak geceyi?
Öpmek / sıcak dudakları?
Sevişmek ne? Unutacaksın.

Koyduğun hiçbir şey
Yerinde olmayacak / yokluğumda,
Sap saman karışacak birbirine,
Bağbozumu
Başlayacak bahçelerinde
Dalların üşüyecek,
Rüzgârda titreyecek.
Tipiye yakalanmış kuş gibi
Donacaksın.

Fotoğraflar olacak
Tek tesellin,
Anılar dostun.
Geçmişte kalan aşkımızı
Dinlediğin şarkılarda bulacaksın.

Aylar sonra
Yeni bir baharı
Muştulayan kuşlar
Öterken sabah serinliğinde,
Açacaksın
Uykuya terkettiğin gözlerini / bensiz
Ve yapayalnız.
Sol yanında sevdiğin
Olmayacak yatağında,
Duvarlarına
Anılarımız sinmiş odanda,
Yalnızlığınla kalacaksın.

"Olmaz" deme sevgili!
Yaşayacaksın bir gün bu yalnızlığı,
Yokluğumu

Soğumuş avuçlarında,
Damarlarında duyacaksın.
Çekip gideceğim sonunda / uzaklara,
Bir gün / bensiz
Yeni sabahlara uyanacaksın,
Ağlayacaksın.

Soracaksın kendine:
"Ben nerde yanlış yaptım? " diye.
Bulsan da yanıtını
Yararı yok sevgili!
Geç kalmış olacaksın.....
Şimdiden hazırla kendini yokluğuma,
Bir gün
Bensiz yaşamaya
Alışacaksın.

Olcay İsbilir

Bilmiyorum...

Ne keyifle okuduğum şiirler ezberimde, ne de bağıra çağıra söylediğim şarkıların sözleri. Dalgın gözlerle yürüdüğüm caddelerde kayboluyorum... Sonsuz bir inatla sarıldığım radyodan gelen o harika melodilerin de tadı yok? Peki ya o yağmurda iliklerime kadar ıslanmalarımı kim çaldı benden? Bilmiyorum!

Susuyorum artık... Sustukça susuyorum. Sustukça, üzerime gelen insanlardan kurtarmak için ruhumu, suskunluğuma sarılıyorum. Ama yine de saplanıyor yüreğime bazı kelimeler. Bazıları da acıtıyor üstelik...

Sessiz geceler benim için sığınılan bir liman sanki. Kendimi bulup bulup kaybettiğim karanlıkta, şöyle bir uğradığım kelime hazinem de bir anlam ifade etmiyor. Düşünüyorum da bu güne kadar hep; gibi yazmışım, gibi okumuşum, gibi söylemişim ve en önemlisi; gibi sevmişim...

Elbette hiçbir şey, ben ol deyince olmaz. Bunu biliyorum ama zaman da geçiyor hızla. Tükenmez sandığım bütün sözler bitiyor ve ben de yavaş yavaş tükeniyorum...

Onca yıldan sonra; hayata dair ne kaldı ki elimde? Kocaman bir hiç! Öyleyse neden bunca çaba, neye bunca isyan...

Öyle anlamsızki yaşadığım hayat. Her şey az sonra gerçekleşecekmiş gibi duruyor, elimi uzatıyorum tutmak için, kayboluyor. Benim dışımda kopuyor bütün kıyametler ve ben kendime uyan bir kıyamet beğenmiyorum...

Kalbime bir kurşun sıkacak gönüllü katilimi arıyorum ya da yüreğime su serpecek elin sahibini... Toprağa ateşi düşürecek, denizi yakamozlarla süsleyecek sesin sahibini... Artık basit şeyler bekliyorum yaşamdan. Örneğin, kimselerin bilmediği sırlarım olmalı ölürken... Kimselerin gitmediği sokaklarım olmalı... İçimi kanatan özlemlerle yaşlanıp, sonra da sessizce gitmeliyim bu dünyadan.

İşte yine susuyorum; siyah bir geceye dönüyor her anım ve okuduğum her şiir kanatıyor yaralarımı. İçimdeki çocuk ölüyor... Yalancı gülümseyişlerle beni ciddiyete çağırın insanları da önemsemiyorum. Elimden kayıp gidenlerden korkmadığımı bilmiyor ki hiç biri...

Olca Y İsbilir

Bir Kalbim Kaldı..

Bir yüreğim kaldı kaybedebileceğim
Son bir sözüm kaldı
Seni seviyorum diyebileceğim
Tek bir ümit kaldı
Ya hayatıma anlam bulacağım
Yada yüreğime kelepçe vuracağım

Ne kadınlar sevdim yıllarca
Yandı yüreğim anılarla
Artık dayanamıyorum
Bir son vereceğim
Bu avare hayatıma
Artık yüreğimde
Son bir kadın olacak
Sana sevdiğimi söyleyince
Ya beni bağrına basacaksın
Yada yüzümde parmaklarının izi olacak

Sana yalan söyleyemem
Kalbim yalan söyleyemez
Sana sevdalıyım
Senin ne saçına
Ne kaşına ne gözüne
Ben senin kalbine aşığım
Çok güzelsin
Ama o kalbin
O tertemiz kalbin
Saçından kaşından gözünden
Çok daha güzel
Senin gibisini görmedim
Ne kadınlar sevdim
Ama boşunaymış
Çünkü hepsinin de
Yüzü kadar güzel değilmiş kalbi
Sana yalan söyleyemem
Sana sevdalıyım
Sevdim seni bir kere
Kalbim yalan söyleyebilir mi be güzelim
Beni en güzel
Gözlerim ve senin aşkından yanarken
Yazdığım şiirlerim anlatır
Biliyor musun yıllar sonra
Kalbim bir gül için yanıp onun için çarpacak
Yine geceleri sabahlara kadar
Şiir defterimin sayfalarında kaybolacağım
Yeniden aşk şiirleri yazmaya başlayacağım
Belki de hasret ateşiyle yanıp
Senin için geceler boyu ağlayacağım

Aslında ben
Sevdiğim kadına
Seni seviyorum

Deme cesaretini bulamadım kendimde
Yıllarca ne kadınlar için
Platonik aşklarla yandım
Bunları sana neden söylüyorum biliyor musun
Dünya yalan dünya değilmi
Yarın çok geç kalabilirdim
Seni seviyorum demeye bile
Belkide yarın güneş doğmaya bilirdi
Neyim varki bu dünyada
Bir kalbim kaldı kaybedebileceğim
Artık ne olursa olsun
Dedim ya bir kalbim kaldı kaybedebileceğim
Al be güzelim oda senin olsun
Aşk için yanmaya değer
Senin gibi bir kadın için
Yanmaya değil
Aşk çöllerinde susuz kalmaya
Geceleri hıçkırma hıçkırma
Aglamaya değer
Ne bir sevdiğim ne bir dostum var
Nede benim için ağlayanım var
Dedim ya neyim var bu dünyada kaybedebileceğim
Sana sevdiğimi söyleyince
Kaç kere uykusuz kaldım kaç gece düşündüm
Sana sevdiğimi söylemek için
Bilmiyorum
Belki bana kızacaksın
Bir merhabamız vardı
Belkide onuda keseceksin
Bir selam bile vermeyeceksin
Beni gördüğünde

Artık ne olursa olsun
Bu dünyada
Bir kalbim kaldı kaybedebileceğim
Varsın yüregimde senin gibi bir kadın için yansın
Al yüregim oda sende kalsın
Sen söyle be güzelim
Kime ne diyebilirdim ki
Kime ne söyleyebilirdim
Kime anlatabilirdim derdimi
Aşığım
Yüregim yanıyor diye
Başımı taşlaramı vuraydım
İçip içipte
Avazım çıkana kadar bağırısamıydım
Kendimi uçurumlardan mı ataydım
Kime anlatabilirdim ki
Belkide
En iyisi karanlık bir köşede
Hıçkırıklara boğulup
Sessizce

Kendi gözyaşlarımda kaybolmaktı

Olcaý İsbilir

Bir mutluluk,bir hüzün...

Bir bahar günü tanıdım seni
Sanki hiç yaşamamamışçasına
Sevgiyi buldum sende
Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar gibiydim
Seninle sevgiyi bulduğumu sandım
Yanılmışım menekşem yanılmışım
Hala o yıldızlar gibi yapayalnızım
Senin sesini duyduğumda dünyalar benimdi
Senin yanımda olduğun zamanlar
Sanki kainat benimdi
Yarım asrı geçen ömrümde ilk aşkı
Sende buldum Bal gözlüm
Dilimde dolaşan şarkımız "daha önceleri neredeydiniz"
Seni bana hatırlattı hep..sevgiyle,hüzünle.
Bana geldiğin gün bayramdı benim için
Sevgiyle sarıldığın gün yeni bir yaşamdı benim için
Aşkımızın sözleri yoktu,kelimeler yetersizdi
Yüreğimizin sesini dinlerdik hep
Her yerde,otobüste,evimizde,odamız da bile
Seni çok sevdim be bal gözlüm...

Asla ayrılığı düşünmedim
Seni sensiz ama ruhunla yaşamayı istedim
O güzel bal gözlerinde bir menekşe olmayı istedim
Senin sevginle yoğrulmayı,sadece sana ait olmayı istedim
Beraber dolaştığımız yerleri bir bir hergün dolaştım
Belki sen oralardasın,belki seni görürüm diye
Benim için yaptığın fedakarlıkları unutmadım menekşem
Aşk acı çekmekmiş,aşk sevgide sual sormamakmış
Aşk insanı insanlıktan çıkararmış ama
Sevgiyle bezendiğinde,ağlamakmış hem de özgürcesine
Mutsuzlukmuş hemde delicesine
Sen..Sen ve Ben..
Ahh ne güzel olurdu bir bütün olsaydık..
Ne güzel olurdu sabah kalktığımda yanımda olsaydın
Nefesini yanaklarımda hissetseydim,seni öpseydim
Bana fısıldadığın" SENİ SEVİYORUM" u duysaydım
Affet beni bal gözlüm, Affet Menekşem.
Bu deli, ama DEV ADAM'ın seni yürekten seviyor
Belki birgün biryerlerde...

Olcay İsbilir

Biz Ne Tuhaf İnsanlarız?

Biz ne tuhaf insanlarız
Şarabın yıllanmışını
Eşyanın antikasını
aşkın yaşanmışını ararız,
Ama hep yenilik peşinde koşar,
Sevenden kaçar
Sevmeyene koşarız
Biz ne tuhaf insanlarız?

Olcay İsbilir

Gerekmez..!

Seni sevdim diye
Bana zlm etmen gerekmez
Ufak tefek hesaplar için
Bedelini ađır detmez
Her insan hata yapar;
Gerçekten seviyorsan
Böylesine Kapris Gerekmez.

Olca İsbilir

Güzel Sözlerden bir demet...

- Bir mum,diğerini tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmez.

Mevlana

- Güneş olamazsan yıldız ol ama gökteki en yıldız sen ol.

Tagore

- Taşı delen suyun gücü değil,damlaların sürekliliğidir.

Latin Atasözü

- Dostlar arasındaki yol,eğer üzerinde yürünmezse dikenlerle kaplanır.

Lajos Zlahy

- Bir yerde küçük insanların büyük gölgeleri oluşuyorsa,orada güneş batıyor demektir.

Çin Atasözü

- Bir başkasına yapabileceğiniz en büyük iyilik; sahip olduklarınızı onunla paylaşmak değil,kendisinin birşeylere sahip olması için ona yol göstermektir.

Benjamin Disraeli

- Hiç bir zafere çiçekli yollardan gidilmez.

La Fontaine

- Uçurtmalar rüzgar kuvveti ile değil, o kuvvete karşı çıktıkları için yükselirler.

W.Churchill

- Zayıflar hiçbir zaman affedemez; affedebilmek güçlülere özgüdür.

Mahatma Gandhi

- Açık bir el,sıkılmış yumruktan daha güçlüdür.

Çin Atasözü

- Ne kadar bilirsen bil,söylediklerin karşındakinin anlayabildiği kadardır.

Mevlana

- Herşeyin başı sabırdır.Civcivi; yumurtaları kuluçkaya yatırarak eldeedersiniz,kırarak değil.

A.Glasow

- Ne kadar geriye bakabilirseniz,o kadar ileriye görebilirsiniz.

W.Churchill

- İnsanlar başaklara benzer; içleri boşken başları havadadır,doldukça eğilirler.

Montaigne

- Fırsat olmadan kabiliyet işe yaramaz.

Napolyon

- İki şeyi asla unutma; Allah'ı ve ölümü.İki şeyi de unut; yaptığın iyiliği,gördüğün kötülüğü.

Lokman Hekim

- Bağı süsleyen bülbüldür fakat üzümünü kargalar yer.

Nizami

- Yerinde sayanlar, yürüyenlerden daha çok gürültü ederler.

Anonim

- Kazanacağınıza inanç duymadan savaşa girmek,yenilgiyi garantiler.

General M.Arthur

- Sürünün önündeki atın hızı,geridekilerin hızını belirler.

Anonim

- Denizde bulunan kişi rüzgarın emrine tabidir.

Meksika Atasözü

- Hayatınızın kalitesini, hayatınızdaki insanların kalitesi belirler.

J.Brown

- Derin olan kuyu değil, kısa olan iptir.

Konfüçyüs

Olçay İsbilir

Hayatımda İlk Defa

Hayatımda ilk defa bir kadına şiir yazdım
Yüreğimden gelen duygusal taşmayı
Hissettiklerimi kağıda döktüm
Ne yalan söyleyeyim hiçbir kadına
Böylesine şiirler yazmamıştım
Sen.. Kadınım. Sen.. Aşkım

Aşk nedir diye hep ben sorardım
Cevabım ise hep aynıydı
Aşk dikenli bir çiçektir,
Tutmasını bilmek gerek.
Aşk herşeydir,görmesini bilmek gerek
Ya ayrılık?
İşte bu ızdırabın ta kendisidir.
Yaşamamak,yaşanmaması gerek...
Karşılıklı sevgilerde pek tutunamaz ayrılık
Menfaatler varsa eğer sevgide
Kaçınılmaz sondur ayrılık.

Uzakta beni düşünen biri var
Beni sevdiğini söyleyen biri var
Uzakta ama yanibaşımda
Ona inanıyorum,seviyorum
Yıldızları sevdiğim gibi.
Bu aşk beni şair yaptı,
Bu şairi de aşık..
Yüreğimin derinliklerinde
Anahtarı olmayan kalbimde
Kapısını kilitlediğim sevgimde
Hayatımda ilk defa bir kadına şiir yazdım

Denizin hışırtısı kulaklarımda
Bir şarkı söylüyor sanki
I Love You My portofino.
Kadınım beni dinliyor uzaklarda
Kadınım, Sevdiğim, Bal gözlüm.
Bir dev adamın var
Yanıbaşında, yüreği seninle
Aynı anda tuturmuşsunuz şarkıyı sevgi denizinde
Bir sen, bir o söylüyor,
Nağmeler bir ileri, bir geri gidiyor
Denizin sesine karışıp.
Sevdiğine yazdığın şiirlerden bir demet sunuyorsun
Sadece ve sadece yüreğini yazıyorsun
Sevdiğin bunlardan çok mutlu
Sevgine ihtiyacı olduğunu hissediyor
Ya sen ne alemdesin kadınım?
Hayatımda ilk defa bir kadına şiir yazdım

Olca İsbilir

Kurumuş Güller

Harabeden çıkan küçük bir ot
Baktı uzatarak boynunu
Heryer diken,yaprak,örümcek ağı..
Büyük bahcesi icinde
Yapayalnız bir evin tas duvarları..

Nasıl bir aileydi
Bu duvarlar,bahçe,ev
Nasıl bir yuvaydı acaba
Simdi korkutan bu harabe?

Büyük kızları varmıydı
Pencereden sık sık bakan..
Yesilçam filmleri zamanında
Yasamışlardı

Seslerini duyar gibi oldu,
Dört çocuğunu
Bu bahçede büyüten
Leyla hanımla,
Güllerini özenle budayan
Muharrem beyin.

Küçük kızları Naima'nın
Salıncagına bakarken ağlayan
Karı koca..
Naima İstanbul'da okuyor,
Güller çoktan kurumus..

Olcaý İsbilir

Neş'enin ardında...

Neş'enin ardında saklanan hüznün
Nedir bilirmisin Birtanem?
İlkbahardan önce yapraklarını açan
Sonbahardan önce o yaprakları döken
Ağaçların Göçüşüdür birtanem.
İstemedenden de sever insan
Eğer ayrılık varsa alın yazısında
İstese de değiştiremez Birtanem.
Hüzünle gelen neş'enin ne hayrı olur bilemem
Yaprak dökümünde
Üzülsen de, sevinsen de
Sonunda göçer gidersin Birtanem
Doyamadan.

Olcay İsbilir

Sayende Yaşıyorum!

Sayende yaşıyorum tüm ilkleri,
Sayende yaşıyorum bütün güzellikleri,
Acı, tatlı ne varsa...
Senin sayende yaşıyorum.
İlk kez öğrendim sevmeyi,
Severek acı çekmeyi,
İlk defa tattım özlemi,
Özlerken sevinmeyi, üzülmeyi.
Her şeyi sayende güzel anladım,
Seninle her şeyi çok daha farklı yaşadım.
Ama hiç bir şey bu denli iğrenç olmadı,
Sensizlik kadar koymadı.
Yine sayende yaşıyorum bir ilki,
Yine acı çekiyorum yine üzülüyorum.
Çünkü yine kötü bir ilki yaşıyorum,
Ve sen yokken ben burada bulunuyorum.
Bunun acısı bambaşka,
Sayende kalbim paramparça.
Her şeye rağmen şükretmeli diyorum,
Çünkü ben seni çok ama çok seviyorum...

Olcay İsbilir

Sen yinede eskisi Gibi Kal

Birgün bir kadına aşık olursan eğer
Sakin ona her an sevdiğini söyleme
Sevgi denizinde boğulsanda eğer
Aşkı kalbine göm ve öylece kal
Sonradan üzüleceğine baştan sık yüreğini

Belki yaşamdan alınacak daha çok dersimiz var
Belki de sevgi denen çıkmazın bize yaptıklarından
Sakin çok sevme sonra üzülsün
Dünyanı değiştirme
Eskiden nasılsa bırak öyle kalsın.
Ne sen üzülsün ne de sevdiğin üzülsün..
Belki çok acı çekeceksin
Belkide hep onu hatırlayacaksın
Olsun sen değişme hep eskisi gibi kal
Sonradan üzüleceğine baştan sık yüreğini

Yaşam denen bu rüyada kal hep
Eğer aşkın alışkanlığa dönüşürse
Arkana bile bakmadan git.
Sevgide neymiş deme,sevdiğini yürekten sev
Ona sınıksız sarıl ki seni hissetsin
Ama sen genede eskisi gibi kal
Sonradan üzüleceğine baştan sık yüreğini

Sevgini tümüyle ver
Bırak seninle dolu olsun
Yaşamaya bak,dolu dolu onunla
Her anınız bir sevgi yumağı olsun
Hissettiklerini paylaş
Sev çok sev hemde
Ama sen genede eskisi gibi kal
Sonradan üzüleceğine baştan sık yüreğini

Sevdiğin sana ne derse;
Sen içtenlikle dinle onu,sakin unutma
Dediklerinde bazen çok anlamlar gizlidir
Anlamaya çalış ve hissettir ona sevdiğini
Ellerini tuttuğunda titre ve çok sev
Ama sen genede eskisi gibi kal
Sonradan üzüleceğine baştan sık yüreğini

Bal gözlün,
Menekşen,İncitanen,o senin herşeyin olsun
Huzurlu ve güvende olduğunu anlatsın
Hala sevgini vermek istiyorsan eğer; herşeyini ver
Sakin ondan bir şey bekleme
O artık zaten senin,kadının,sevgilin,dünyan.
Ama sen genede eskisi gibi kal
Sonradan üzüleceğine baştan sık yüreğini.

Olca İsbilir

Seni İstiyorum Menekşem

Hiçbir duygumu ertelemedim ben. yaşayacağım hiçbir şeyi sonraya bırakmadım. sonra diye bir şeyin olmadığını biliyorum çünkü. hep yarına dair hayaller kurmak, gelmesi mümkün olmayacak zamanları beklemek benim işim değil.

Aşk zamana meydan okur ama sen karşı koyamazsın ona. orada durup öylece bekleyemezsin geleceği. bir adım atmalısın, bir el uzatmalısın aşka doğru. Aşkın anahtarı cesaret değil mi yarım? cesur olmak gerekmez mi bir sevdayı yaşamak, bir sevdayı büyütme için?
Kaç gece yalnız geçti hesaplasana...

Kaç gece bir sonraki günü düşünerek geçti. neler yapabiliirdik, neler yaşayabiliirdik düşünsene... her sabahı birlikte karşılamak vardı seninle. sevişmekten yorgun düşmüş bedenini öpücüklerle yeni güne hazırlayabiliirdim. gözünü açar açmaz ilk gördüğün şey ben olurum ve sen benim yüzümde mutluluğu görürdün.

Bu kentin her yerinde, herkesin içinde el ele dolaşabiliirdik. girmediğimiz sokak kalmazdı. bakışlara aldırmadan sokağın ortasında sarılıp öpebiliirdim seni. bir şarkıyı sözlerini bilmesek bile bağıra çağıra söyleyebiliirdik. Sonra bir filme gider, bir kitap okur, denize bakar, bir martının bir lokma simit kaparabilmek için vapurların peşinden bıkmadan uçuşunu izleyebiliirdik. paylaştığımız her an beynimize bir daha çıkmamak üzere kazınırdı.

Özlerdik birbirimizi delicesine. Bir saati yalnız geçirsek, bir sonraki saati iki saatlik yaşardık. yaşayamadığımız o bir saatin acısını çıkarmak için. Peki biz ne yaptık? Aşkı bir bekleyişin sırtına yükleyip ona sadece uzaktan bakmakla yetindik. Her an aşkı yaşamak varken, her gün birbirimizi yeniden keşfetmek varken, bu yolda birer kaşif olmak varken sürgünleri yaşamaya mahkum ettik birbirimizi.

Bu sürgünlüğe son vermenin zamanı geldi artık. sana huzur vaad etmiyorum. aşkta huzur arayan yanılır. Ben tutkunum, en koyu, en deli sevdanın sözcüsüyüm. Yarını olmayan zamanlarda hiçbir şeyi düşünmeden erimek adına konuşuyorum.

Gözlerinin içine bakıp SENİ SEVİYORUM demek istiyorum. Aşkın akışına kapılıp hiçbir kaygı duymadan gidebildiğin yere kadar gitmek istiyorum. Kokunu içime çekmek, teninin sıcaklığıyla irkilmek istiyorum. Yaşama senin adınla anlam katmak, mutluluğu bulmak ve bir daha kaybetmemek istiyorum.

Seni istiyorum, yarın, öbür gün, öbür hafta, öbür ay, öbür yıl değil; MENEKŞEM,ŞİMDİ!

Olca İsbilir

Sevgisiz Yürek Olmuyor

DİLİM HAYKIRAMADI SANA OLAN HASRETİMİ,
ADIN BEYNİMDE HER DAİM KAZILI KADI.
GİTME DEMEK İSTESEM DE SÖYLEYEMEDİM Kİ,
GÖZLERİM GÖZLERİNDE, YÜREGİM SENDE REHİN KALDI.
SEVGİSİZ YÜREK OLMUYOR, SÖZÜM ONA USLANDI,
ÜMİTLER SENDE, HASRETLER BENDE KALDI.
GÖZÜMDEN AKAMAYAN YAŞLAR YÜREGİMİ ISLATTI,
ASTIM KURUSUN DİYE GÜNEŞE, SANIRIM RENGİ ATTI.
AMACIM KAFA TUTMAK DEĞİL SANA OLAN SEVDAMA,
ÖZLEMİMDEN DOLAYI GÖNLÜMDE MED CEZİRLER BAŞLADI.
NOKTA KOYAMADIM BEN ASLA BU SEVDAYA,
SEVGİN KALBİMDE, DUYGULARIM BU SATIRLARDA GİZLİ KALDI.

Olca İsbilir

Uykusuzluk Nedir Bilirmisin?

Sen uykusuzluk nedir bilir misin
Tirnaklarınla yastığı parçaladın mı
Gözlerini tavana dikip
Düşündüğün oldumu bütün gece
Ve bütün bir gün
Belki gelir ümidiyle bekledin mi hiç
Gelmeyince
Şeni aramayınca
Ölesiye agladın mı
Sonra çekilip en koyusuna yalnızlıkların
Ona ait ne varsa
Bir bir hatırladın mı

Sen günden güne erimeyi bilir misin
Dev bir ağacın içinde ölmeyi
Bir teselli aramayı
İssiz parklarda, تنها sokaklarda
Ve bütün bir şehir uyurken uzaklarda
Deli divane yollara düşüp
Yaşlanmış bir köpek gibi
Eskimis bir gömlek gibi
Atılmışlığını hissettiğin oldu mu
Sevmekten günler boyunca yürümekten
Elin, ayagın, kalbin yoruldu mu

Sen yalnızlığın acısını bilir misin
Unutulmak bir hançer gibi saplandı mı sırtına
İçinde kiskançlığın zehirli çiçekleri açtı mı
Bütün gururunu çigneyip
Sevdiğinin geçtiği yollarda
Bastığın toprakları eğilip öptün mü
Sen çaresizlik nedir bilir misin
Sen yokluk nedir bilirmisin
Yanan basını
Duvarlara vurup parçalamak geldimi içinden
Sen her gün bin defa öldün mü

Böyleyim diye ayıplama beni
Bir gün kendimi
Sonsuzluğun koynuna bırakırsam
Yaralı ve yenik bir asker gibi
Darılma
Unutmaki
Her seven adsız bir kahramandır
Unutma ki
İNSAN SEVEBİLDİĞİ KADAR İNSANDIR...

Olca İsbilir

Üzülme..!

Yoluna devam et.
Ben mi? Beni boşver...
Ben sadece dünyaya gelmişken hayatına uğramak isteyen birisiyim.
Sen bende değil ama galiba ben sende geçiciyim...
ELVEDA! ...
Bu dünya denen kalpsiz ve yalnız bana sessiz olan...
Ellerinden tutacağım derken:
Elini hançer gibi boynuma dolayan!
NEYSE!
Dünyanın ellerine aldığı gibi ellerindeyim şimdi...
Ne istersen yaptır işte
Göster o güzel yüzünün altındaki
O hiç bir zaman görmek istemediğim öteki yüzünü...
VUR BENİ! ...
Ama arkamı dönükken,dönükken vur beni! ...
Seni sevdiğim gibi görün ömür boyu
Ve unut vurduktan sonra
UNUT BENİ! ...
BAL GÖZLÜM

Olcaý İsbilir